

konec, vybuchl jsem a — — bylo po divadle.

Desud jde po mne hrůza, když si na to vzpomenu. Všechna světla v sále i na jevišti zhasla jedním rázem. V sále nastal zmatek k nepopsání. Ženské výskaly, děti vřeštěly, muži láteřili, lid pobíhaje sem tam ve tmě a zmatek kácel židle, herci blouli jako polena, jeviště zahaleno v mrak dusivého kouře a zvednuvšího se prachu — inu zkrátka dokonalý soudný den.

Židovský učitel Sonnenstein, člověk to nějakou chorobou stížený, nemohl nikdy sedět a proto stával vždy opřen o portál; ten — totiž ten žid — emdlel jako špalek.

Po dlouhé chvíli podařilo se rozsvítit nějaké světlo v sále a já měl ještě tolik duchapřítomnosti, že skočil jsem k oponě a spustil ji, načech uprel jsem do zahrady, neboť jsem slyšel něco o utržení uší.

A teď nastaly za kulisami intrády! Pan ředitelová pustila se do "starého", který se mohl směchy potíhat, a starý i mladý osel dostali od ní svůj díl, kdežto ostatní herci koukali jako mraďáci se býci, nevědouce, na kom by si svažili záhu. Na starého si netroufali a já — nu já za to nemohl a byl jsem pryč.

Když pak se vše opět utlidnilo, vrátil jsem se, spolkl několik "oslů" a pokračováno ve hře, leč starý musel složit přísahu, že mne nikdy více nenechá nabíjet ručnice na divadlo a slovo také držel.

Nebyl jsem dlouho u této společnosti, ale kdykoliv jsem vzal ručnici do ruky, musel jsem ji honem odložit, neboť moji kolegové a kolegyně báli se mne od té doby jako ohně.

A také častokrát o mně vypravováno ve společnosti, jakým jsem hrdinou, když na jednu mou ránu padlo téměř 200 lidí a málem sbořilo se i stavení....

Humor a satyra.

Hrcm aby do toho! Pořád že prý se svět netočí a já se na něm nemohu udržet. *Eaj Azulah, chán.*

Nový muž, mladý zajíc
a kotě do roka nestojí za nic!
P.

"Jejej, nevěsta má překrásnou kyticí!"

"—istě! Ale něco v ní přece schází."

"Nějaký chrysanthém, že?"

"Ne, nýbrž ono poupátko, které měla nevěsta už před rokem."

Najnovější "národní".

Český otec, česká máti
učili mne řeč mou znáti;
ale já jsem pro "chlebfček"
pověsil ji na hřebfček!

Pan profesor Jung vrátil prý se přece jen opět nazpět do Ameriky, když byl zažil různé zkušenosti v Čechách a v Rusku. Nám jest to ukrutně divné. Pan prof. Jung, nebo Young, nebo jak se vlastně jmenuje, opouští tak skvělou kariéru v Rusku a v Čechách a vrací se do Ameriky, kde se má stát — čím? Kazatelem — svobodomyšlným, nebo katolickým, nebo protestantským nebo jakým? Nejlépe státi se nějakým olieřem "armády spásy".

Jeden člověk koupil své ženě automobil a nazval jej "Quo vadis"; z latinského přeloženo: za to! Kam kráčíš. Podle toho může nyní jezdit automobil do předu, do zadu, do strany, a vršku, do vršku, po hou nebo po hlavě, bude vždycky se řídit heslem "Quo vadis".

New-yorští hudební kritikové měli by podati žádost do blázince za uprázdnění míst. Jeda píše, že byly tony hudby Kubelkovy příliš sladké a sentimentální, ten druhý praví, že tytéž tony postrádaly úplně sladkosti, jiný opět, že Kubelk jest výtečný pouze v nižších polohách, kdežto druzí opět tvrdí, že jest umělcem ve vyšších polohách. Jeden praví, že bylo všechno obscenstvo přímo frantické po prvním přednesu, kdežto druzí opět tvrdí, že tleskali a bouřili pouze Čechové "od feky". A to jsou potom na slovo vsatí experti! Jděte na kolo, břídičové!

Clevelandská Volnost píše, že prý jako jest červen měsícem růží, jest listopad měsícem vesek. Zbytek stává pro rozvody, že?

To je toho, že pí. Carletonová se vdala v 11 letech a že nyní v 29 je babičkou. Kdyby bylo šlo podle mého, byla bych to dokázala ještě dříve nežli ona.

Lucy Okatá, č. 33 Zmody ul.

V Dobroněch u Bechyně v Čechách byl jistý člověk odsouzen na 13 měsíců do žaláře, že zabil psa, kterého upek a snědl. To je přece rozdíl proti Americ. Tady slečny šindikářky po porodu zaškrtní dítě, uschovejí je do kufru, ale porota je propustí na svobodu. O tempora! O mores!

Na Nový rok 1902.

...SEHRAJE...

DIVADLO

pod názvem:

VOSÍ HNÍZDO

o třech dějstvích,
původní veselohra od Ant. Lokaye,
v Operní sni

Paška & Anderle

Vstupné jako obyčejně.

PO DIVADLE PLES.

Dram. Sbor
'TYL'
ve Wilber

Opera House.

"PŘÍTEL LIDU"

VSTUPENKY

do plesů i divadel

PROGRAMY

různých řečí

Nejmodernější
zařizená

TISKÁRNA

v okrese
Saline.

všech velikostí

OBÁLKY

různé jiné

TISKOPISY

WILBER, NEBRASKA.

"PŘÍTEL LIDU" a zábavná příloha
"BESÍDKA" tvoří největší list v tomto okrese.
Přináší všechny zprávy zajímavé z tohoto okrese a
v "Besídce" původní práce literární a každý týden
podobizny vynikajících Čechů a starých vážených
osadníků zdejších. Právě započal vycházeti pou-
tarý román "Bosenský Drak". Ničím nezardě-
číte se tak přátelům v Čechách, jako předplacením
Přítele Lidu a Besídky. Časopis ten nemá schů-
zeti v žádném českém domovním tohoto okrese. Po-
šlete si pro číslo na ukázkou. Na rok \$1.50.

Objednávky vyřídíme levně, správně a rychle.